

4. וַיָּשְׁמַע אֶל־הַיּוֹם אֶת נֵאקְתָּם 5. וַיַּצְרֵר אֶל־הַיּוֹם אֶת בְּרִיתָנוּ (שמות ב, כג)

7. עיקרון העוגן ועיקרון למציאות

צְקָנָתָךְ גַּפְרִירָי אֶל מַשְׁפְּטִיךְ טַהֲרָתָךְ רְבָה אֶצְם וְבָהָמָה תֹּשִׁיעַ ה' (תהלים לו, ז)
מ"ה = אֶדְמָן מְהוֹת, רְצֹן מוֹתָאָם לְמַצְיאָות

ב"נ = בְּהַמְּה"ה

8. בין תקיעות רגשות לבריחה דמיונית: המלך מתגלה למציאות

אמר ליה אליהו לרבי יהודה אחוה דבר סלא חסידא לא תרתוח ולא תחטוי וכשהאתה יוצא לדרכך בקונך וצא מאי המלך בקונך וצא אמר רביע יעקב אמר רב חסדא זו תפלה הדרך (ברכות קט, ב)

9. תיקון: לקחת אחריות כללית

ז' צדיקים היו מאבריהם עד משה שכל אחד הוריד את השכינה מركיעו לרקיע עד משה רבינו ע"ה שההורידה לארץ (בר' פ' יט')

10. פסיכולוגיה של הכלל: חכם עדיף מנביא

لتיקון קלקלולים אלה, שהם בהקבלה - תיקוני מ"ה הם לתיקון קלקלול ב"נ. ועל פי הסדר זהה נעשו ההתחברות של מ"ה וב"נ. כי קלקלולים הנ"ל צריכים לתת אותם התיקונים, המתקנים דוקא אותם הקלקלולים (קל"ח פתח חכמה, רמח"ל, פתח סב)

از האדם מבין שרשמי השנאה הקדומה, אשר הושרשה לפני הופעת האור במעטקי נשמה, יבואו לשימושם היותר מכoon, שהוא שמירת הגבול בין שני העולמים הללו, באופן שכל אחד קיימ' הוא תמיד במצבו, ובאי צורך של שום הפרעה ושום ביטול מתכוונתי, הוא מופיע במלוא זוהר חייו, משפייע ומתקבל שפעת עולמים, מתלבש וمتקשר בחבריו (אורות הקודש א' ד' לה)